Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

LANGEBJERGSKOLEN 10 ÅR

8. september 1990

Dette skrift udgives i anledning af Langebjergskolens 10 års fødselsdag. Det har ikke været tanken at bruge skriftet til at se tilbage på de forgangne 10 år, selvom det selvfølgelig også skal bruges til det; men det har først og fremmest været tanken at se fremad mod år 2000, hvor skolen kan fejre sin 20 års fødselsdag.

Således er Bertel Haarders artikel 'Visioner for folkeskolen år 2000' og Poul Blindums indlæg 'Langebjergskolen år 2000' direkte rettet imod folkeskolens fremtidssituation.

Et interview med 5 nye børnehaveklasseelever 'Skolen er et sted, hvor man lærer, hvad bogstaverne hedder !' og Kåre Møller Madsens indlæg 'Bilag 21 - Langebjergskolen fra bh-klasse til 6. klasse' handler om den nære fremtid. Ligeledes kan hilsnen fra Langebjerg Fritidshjem læses i relief af, at fritidshjemmet og skolen kommer til at indgå et tæt samarbejde omkring den samordnede indskoling.

Skolens kommende nabo, Coloplast, hilser og giver sit bud på kravene til samarbejdet mellem folkeskole og det lokale erhvervsliv.

Langebjerghallen er kommet til, og hvordan den kan indgå i et fremtidigt samarbejde med sporten, giver Karsten Bernstein et bud på. Medens borgmesteren, Svend Erik Christiansen, giver et vink om, at hallen nok er den sidste udbygning indenfor en overskuelig tidshorisont.

Skoleudvalgsformanden, Thomas Lykke Pedersen, giver et par gode råd med på vejen mod de 20 år, og en af skolens forældre, Ole Sejer Jørgensen, udnævner skolen til *'Verdensmester i fester'*.

Fra "VORES SKOLE" er lånt et læserbrev fra en glad forælder i nuværende 7. B.

Endelig ville et fødselsdagsskrift vel næppe være fuldendt, hvis ikke skolens William - pedellen gennem de første 8 år, William Josephsen - var med. Og William kigger med glæde tilbage på 8 gode år.

Det har været en fornøjelse at redigere disse indlæg, som jeg håber vil blive læst flittigt.

En særlig tak til Carsten Freundt og Ole Sejer Jørgensen for velvilligt at stille fotografier til rådighed.

Gunnar Stein

Skolen er et sted, hvor man lærer, hvad bogstaverne hedder !

Lige inden sommerferien havde pædagogerne Alice og Peter fra børnehaven Oasen en snak med Louise og Maja, der skulle starte i børnehaveklasse på Humlebæk Skole, og Kasper, Fie og Mai der startede i børnehaveklasse A på Langebjergskolen d. 20. august 1990.
Hvem ved, måske er Kasper, Fie og Mai med til at fejre skolens 20 års fødselsdag i år 2000.

Hvad er en skole ?

'Det er sådan en, hvor man kan gå, og så kan man lære hvad for et bogstav, det er. Så kan man læse, hvad bogstaverne hedder.'

'Jeg glæder mig ikke til at komme i 1. klasse, for der skal man lave lektier.'

Lektier, hvad er det ?

'Man kan ikke lege om aftenen. Man skal stave noget eller skrive noget, eller man skal lære, hvad legetøj koster.' 'Det er noget, læreren har givet for, og så **skal** man lave videre på det derhjemme.'

Hvad laver man i skolen ?

'Man laver opgaver.'
'Man holder frikvarter, hvor man kan komme ud at lege.'
'Og så kan man lave gymnastik, så man får rigtigt mange muskler.'
'Hvis man kommer for sent, kan man godt mode skolelæreren i et surt blik.'
'Hvis det bliver lidt svært at læse, kan læreren godt hjælpe, for han er klog.'

Men det kan være kedeligt ?

'Når man ikke kan finde nogen at lege med. Når man er der for tit.'

'Hvis man er bange for nogen, må man finde nogen, man ikke er bange for - eller man kan gå hen til skolelæreren, for hende kender jeg godt.'

Hvad skal man gøre, hvis man bliver ked af det ?

'Så skal man sige det til skolelæreren, så ville hun nok skælde ud !!' - 'Nej, for så sladrer man, og så er man uhøflig.' 'Man må gerne sladre, hvis der er nogen der slår rigtigt hårdt, bider rigtigt hårdt eller sparker rigtigt hårdt.'

'Hvis man ikke gør det samme som læreren eller ikke hører efter eller ikke laver sine lektier (det er det aller værste), så kan man blive sat udenfor.' 'Så kommer man i skammekrogen. Der sidder man på en stol og glor ind i væggen, og man kan ikke komme ud.' 'Der er mørkt.' '**Så** gælder det om at opføre sig ordentligt.'

Kommer man til at lave de samme ting som i børnehaven ?

'Nej, man kommer måske til at lime og klippe og klistre og tegne - og så lege lidt, men ikke så meget. Man kommer flere gange ud og så ind igen.'

'Jeg er lidt bange for de store. De er meget ældre end vi, og de slår og sådan noget.' 'De kan godt begynde at drille.' 'Man kan altid gå hen til en af sine venner.'

Tillykke nabo

En hilsen fra Langebjerg Fritidshjem, som kommer til at arbejde tæt sammen med skolen, når den samordnede indskoling indføres fra næste skoleår.

Tænk, hvor tiden dog går.
For ikke så længe siden blev vi varmt modtaget af Ole og William, der med store armbevægelser bød os velkommen i det lokale fællesskab.

William

Vores medarbejderstab blev derefter hurtigt udvidet med **en** ekstra - nemlig William. Han åbnede døre, lånte os lokaler og ting og sager samt var behjælpelig ved fester og lignende. Også indvielsen af vores havekoloni klarede pedellen. Joh ordet **helhed** var allerede opfundet dengang. Et samarbejde med skolen som sidenhen har holdt sig.

Forståelse og opbakning

Pludselig en dag skete der noget usædvanligt - nærmest kriminelt. Spøgelserne blev manet frem i det lille lokalsamfund. En pendant til Christiania - et sted at være - var på trapperne, og det værste kunne jo ske. Her betød Jeres forståelse og opbakning meget for os i bestræbelserne på at lave et Værested for området.

Sammenhæng i børnenes hverdag

Nu er vi i gang med en ny udvikling, hvor vi skal prøve at få de pædagogiske aspekter som undervisning og socialpædagogiske fritidstilbud til at hænge sammen. Derfor er det vort ønske at gøre lokalområdet mere attraktivt for beboerne og deres børn. At vi skaber muligheder og koordinerer de kulturelle og fritidsmæssige tilbud i en bred vifte med medarbejdere, beboere og børn i de styrende organer. Derigennem vil vores område blomstre med en flora i alle farver, og hvor vi sammen kan plukke de kønneste buketter.

Tillykke nabo

Med en sådan buket vil vi fra Langebjerg Fritidshjem ønske jer tillykke med de 10 år og tiden fremover.

Personalet på Langebjerg Fritidshjem

William kigger tilbage

Skolens næsten legendariske pedel William Josephsen var med i skolens første 8 år.

Den børnevenlige skole

10 år er gået, og når jeg retter blikket tilbage, hvad var det så, der skete dengang. Jo, det var Langebjergskolen, der var ved at se dagens lys, ja, nu skulle vi have en moderne skole med lys og luft, en børnevenlig skole. Vi var tilmed energibevidste, vi skulle have jordvarme.

Planerne var store, der blev talt og skrevet i tidsskrifter om vores skole, og tilstrømningen af arkitektstuderende fra hele verden var stor - fra Sverige i nord til Australien i syd.

Den fineste tandklinik nord for Alperne

Udover at det var en 2-sporet skole, så var der også indrettet en tandreguleringsklinik for hele kommunen og to små tandklinikker for Langebjergskolen. Det var den fineste tandklinik nord for Alperne. Jeg husker tydeligt, når tandlægen havde sat sig til rette med patienten, så trykkede hun på en knap, og skuffer og skabe rullede frem i den arbejdshøjde, hun skulle have instrumenterne i.

Der var også et moderne lægeværelse til skolelægen og sundhedsplejersken, ja, Langebjergskolen var klar til at modtage eleverne, intet var overladt til tilfældighederne.

8 gode år

Jeg havde 8 gode år på Langebjergskolen, hvor jeg kom tæt på børnene og deres forældre. Jeg vikarierede også for lærerne, når der var *strømafbrydelse på deres vækkeur* eller *når toget først lige var kørt fra Klampenborg.*

Jeg har fortalt børnene lokalhistorie om den kommune de boede i, og vi har cyklet ture på kryds og tværs i kommunen. Jeg tog mig også tid til at reparere en cykel i ny og næ.

Pedel og julenisse

I julemåneden kom børnehaveklasserne hver dag op på mit kontor og klippede pakker af min julekalender. Det afsluttedes med, at jeg udklædt som nisse kom ned til dem i deres klasse og spiste julegrød sammen med dem. Derefter legede jeg med dem, en dejlig tid jeg aldrig vil glemme.

I mit hjem og på mit kontor er væggene smykket med tegninger, fotografier, papir- og stofklip med meget mere fra den tid.

Sorgen

Men med alt det gode følger der også sorg. Jeg vil mindes de elever, der ikke fik lov til at fuldføre deres skolegang, men blev taget fra os. De var alle glade og rare børn, som vi skal bevare mindet om.

'Hej William'

Jeg vil gerne sige tak til forældre og elever for den tillid, man har vist mig i de otte år.

Noget, der glæder mig meget, er de nik, hilsner og 'hej William' jeg stadig modtager, når jeg færdes i Humlebæk.

En tak vil jeg også bringe til det personale, jeg i de otte år arbejdede sammen med.

William Josephsen

Bilag 21 - Langebjergskolen fra bh-klasse til 6. klasse

Med et rekordstort antal stemmer valgte eleverne Kåre Møller Madsen til elevrepræsentant i det nye skoleråd.
Dette indlæg har Kåre skrevet på tærsklen til sit nye hverv.

Skolerådet

Det startede med, at jeg blev opfordret til at stille op af en af de ældre elever på skolen. Den gik jeg så og "tyggede" på i nogen tid. Cirka en uge efter fik vi i klassen en del oplysninger om og omkring skolerådet, hvad der øgede min interesse for skolerådet. Jeg havde endnu en uge, til at tage stilling til, om jeg virkelig **ville** stille op. Da jeg gerne ville se, hvad der egentlig foregår i sådan et skoleråd, og dels fordi jeg gerne ville være med til at tage nogle beslutninger, stillede jeg op. Cirka en uge senere fik jeg at vide, at jeg var blevet valgt.

Jeg håber, det bliver et godt år med skolerådet, hvor vi tager nogle gode beslutninger.

Bilag 21

En af de mange bunker papir, man får tilsendt, når man er medlem af skolerådet, er en stor blok om skolestrukturen i Fredensborg-Humlebæk Kommune. Hvis man bladrer op på bilag 21/1, finder man et forslag, der vil dele skolerne op efter klassetrin, således at Asminderød Skole, Endrupskolen, Humlebæk Skole og Langebjergskolen kun vil få klasser fra børnehaveklasse til og med 6. klasse, og Fredensborg Skole og Baunebjergskolen vil få klasser fra 7. - 10. klassetrin. Dette projekt vil totalt spolere det ofte gode forhold, der er mellem små og store elever, og desuden vil det også ødelægge forholdet mellem klassen og lærerne - med mindre, man har tænkt sig, at lærerne skal ligge og køre rundt imellem de forskellige skoler.

Et projekt, der for mig at se, vil ødelægge det gode sammenhold, der er på en skole.

8 års erfaring

De 8 år jeg har gået på skolen, har været nogle virkelig gode år, gode omgivelser, gode lærere, og så det gode forhold mellem store og små elever, det som man vil ødelægge i bilag 21. Sådanne emner vil jeg bruge skolerådet til :
at sætte sig imod noget, der vil gøre ondt, og støtte noget, der vil gøre godt.

Jeg håber, Langebjergskolen vil forblive den gode skole, den er, i mange år endnu, så også andre børn kan få glæde af at gå på den.

Med venlig hilsen

Kåre Møller Madsen

Visioner for folkeskolen år 2000

I anledning af skolens 10-års jubilæum har vi bedt undervisnings- og forskningsminister Bertel Haarder skrive et indlæg om sine visioner for folkeskolen ved Langebjergskolens 20-årsjubilæum i år 2000.

Ved Langebjergskolens jubilæum

Visioner for folkeskolen år 2000

Ved undervisnings- og forskningsminister Bertel Haarder

Den danske skoleordning har hidtil været præget af betydelig detailstyring med hensyn til skolens ydre rammer, medens de faglige mål har været ret upræcise. Nu skulle det gerne blive omvendt, så der sættes lidt mere præcise mål, og gives langt større frihed med hensyn til hvordan målene nås.

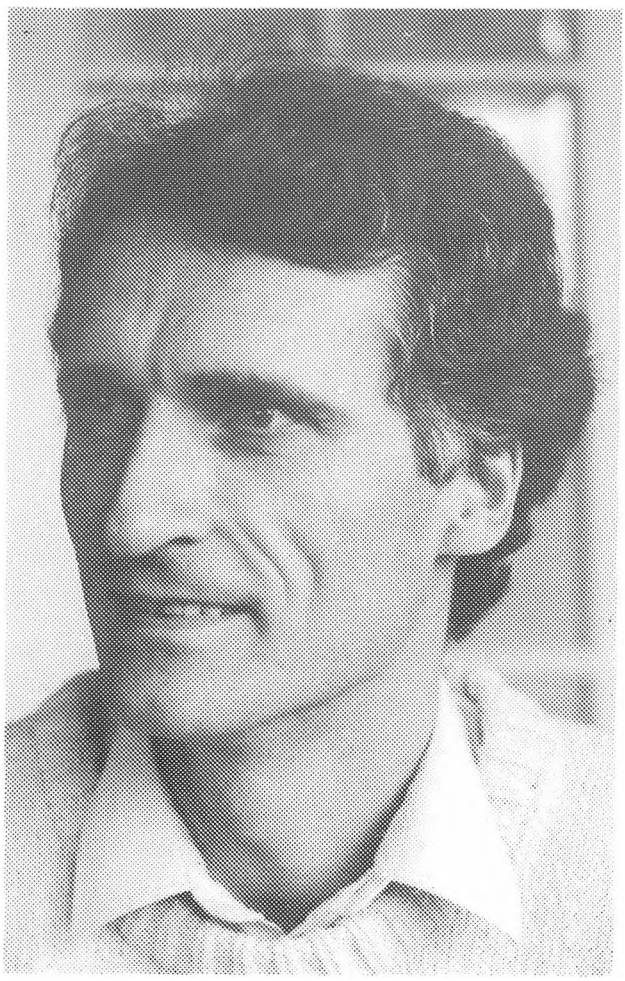

På en lang række områder har folkeskolen fået flere "friheder". Der er blevet frihed til at gå nye veje i 10. klasse. Skolefritidsordninger er blevet tilladt helt uden snærende regler. Der er blevet frihed til tre fremmedsprog, ekstraundervisning, samlæsning mellem klasser eller årgange, nye valgfag osv. Der er blevet frit skolevalg i næsten alle kommuner. Og sidst, men ikke mindst : Forældrene er nu med skolebestyrelserne blevet stærkere placeret end i noget andet land.

Hvad indholdet angår, er der med en lang række nye læseplaner sat mere præcise mål for undervisningen. Det bør følges op af en revision af folkeskolelovens formålsparagraf, fagrække osv., så skolen i endnu højere grad kan leve op til fremtidens krav om kundskaber, kulturkrav og kvalitet.

Hvad er det for et indhold skolen skal have? Eller sagt på en anden måde, hvad er det for grundlæggende kundskaber, som eleverne må tilegne sig for at kunne klare sig i fremtidens samfund? Og hvordan kan skolen fremme elevernes udvikling? Først og fremmest må eleverne lære at arbejde kreativt og systematisk. Gennem faglig fordybelse skal de lære at se på tværs af fagene. Der skal stilles krav til eleverne. De skal lære at tage ansvar og drage konsekvenser af deres handlinger.

Eleverne skal lære demokrati ved at få tillagt ansvar for løsning af konkrete opgaver. De skal have rådighed over et beløb til vedligeholdelse af klasselokaler, ekskursioner m.v. De skal have mulighed for at benytte skolens faciliteter i fritiden.

Skolen skal gøre mere ud af den kulturelle dimension. Eleverne skal opleve, hvad det vil sige at være dansk og tilhøre dansk kultur. Skolen skal give eleverne forudsætninger for at begå sig i en verden, hvor samarbejdsrelationer og arbejdsmetoder bliver stadig mere internationale. Det kræver en voksende forståelse af andre landes kultur, ligesom sprogkundskaber bliver mere og mere afgørende.

Alle disse opgaver stiller krav til forældre, ledelse, lærere og elever, så resultatet kan blive kundskaber, kultur, kvalitet - og mod på den spændende fremtid, de skal leve i.

Bertel Haarder

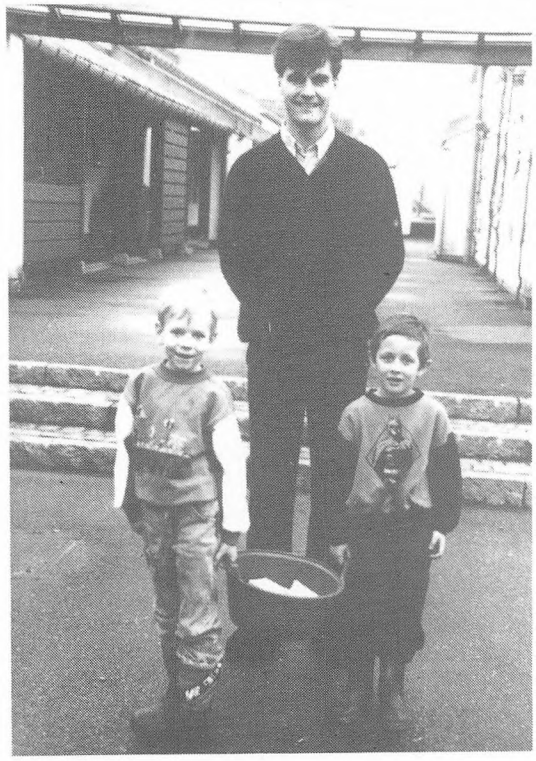

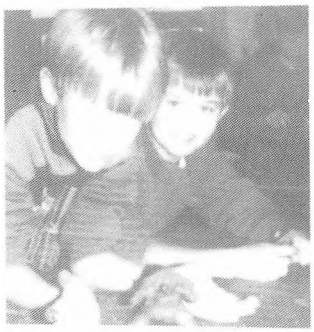

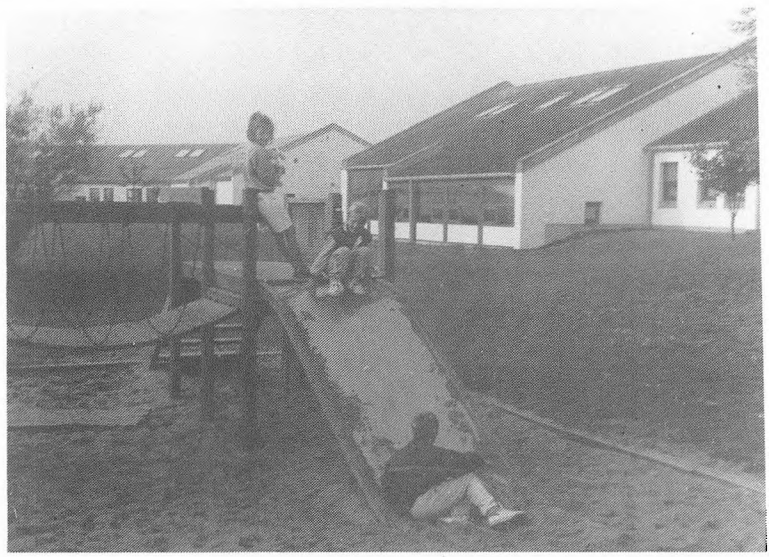

LANGEBJERGSKOLEN

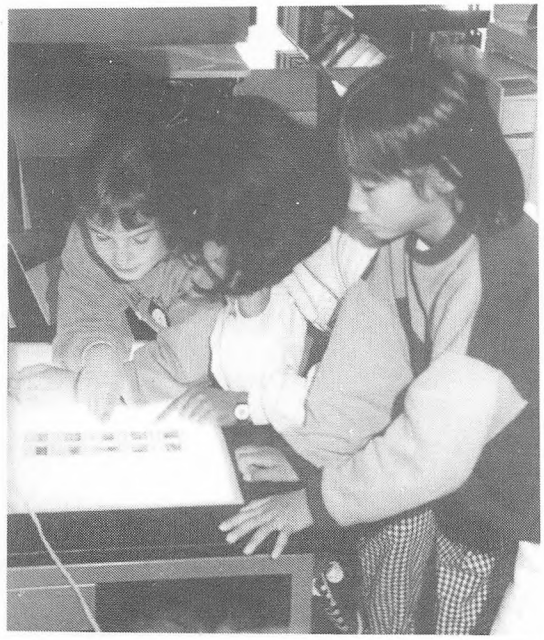

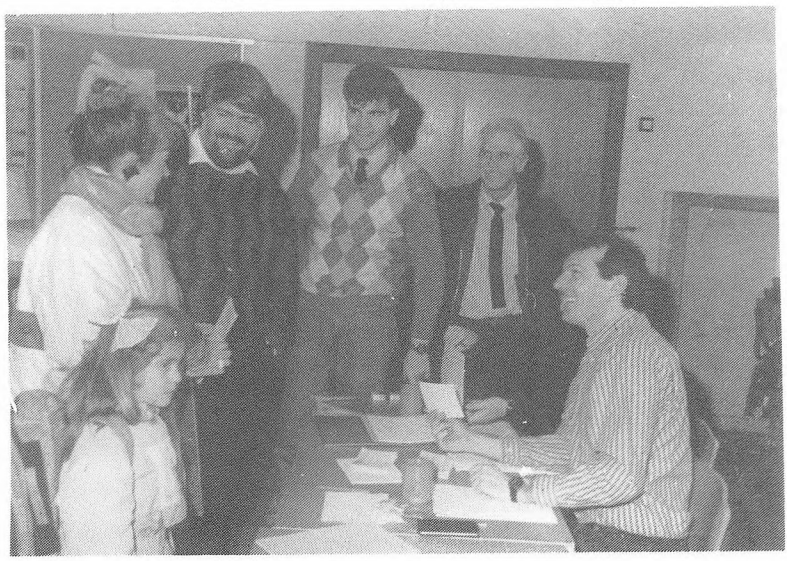

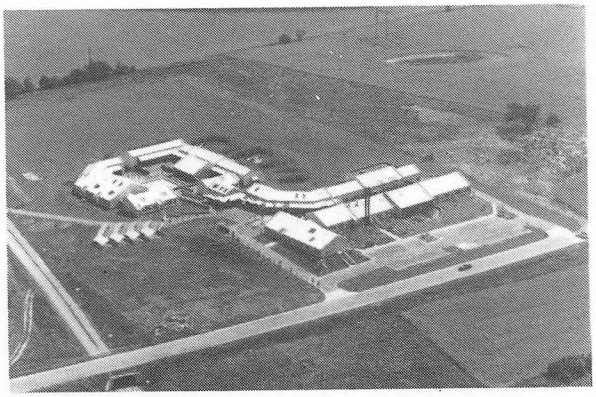

LANGEBJERGSKOLEN

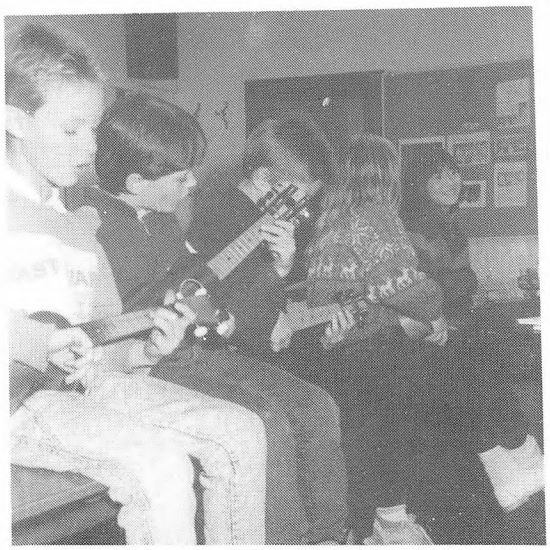

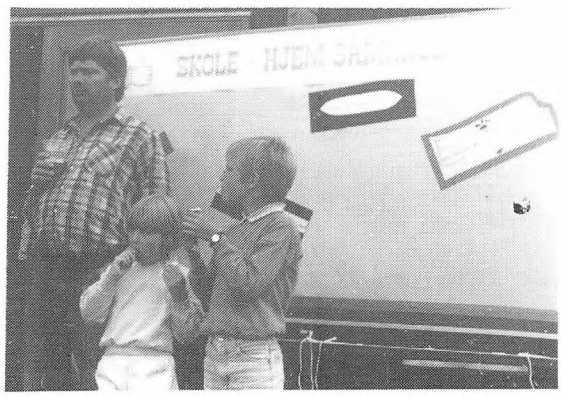

God vind fremover

Fra Fredensborg-Humlebæk kommunes borgmester, Svend Erik Christiansen, kommer denne lykønskning.

Langebjergskolens 10 års fødselsdag

Det er altid med nogen forundring, man opdager, at en ny skole pludselig bliver 10 år gammel.

Langebjergskolens bygninger er af en sådan karakter, at man stadigvæk opfatter den som en meget ny og meget moderne skole. Selve byggeriet er blevet skabt af en arkitekt, der har haft en kunstnerisk åre og en stor inspiration.

Den gyseragtige tilblivelse

Langebjergskolens tilblivelse har jo ellers været en gyser uden lige. Først beslutning om at bygge skolen, men derefter kom de store problemer, nemlig udbygningstakten af skolen. Skolen er planlagt som en 3-sporet skole 1. - 10. klasse. Det viste sig dog meget snart, at der var lidt færre penge i kommunens kasse, end man havde troet, og udbygningen gik derfor langsommere, end man først havde haft overvejelser om. Efterfølgende skete der det, at faldet i børnetallet blev så voldsomt, at man standsede udbygningen af skolen. Beslutningen om at standse byggeriet har så medført, at man fik råd til at bygge den hal, vi nu ser, og som afslutter byggeriet på en ganske fornuftig måde.

2-sporet skole

Jeg tror ikke, at vi skal forvente os, at Langebjergskolen bliver udbygget yderligere i den tidshorisont, vi kan se foran os. Dertil er børnetallet for lille. Men jeg tror, skolen har en fornuftig størrelse på nuværende tidspunkt, og jeg er sikker på, at den vil kunne fungere som 2-sporet skole 1. - 10. klasse.

Et ry der forpligtiger

Selve skolens renomme har i mange år været meget varieret. I starten var det en ny skole, og en ny skole har jo som bekendt ikke noget renomme, før der er gået nogle år. På et tidspunkt blev skolen imidlertid beskyldt for at være særlig venstresnoet. En beskyldning, som aldrig nogensinde blev taget alvorlig i skoledistriktet, idet det viser sig, at Langebjergskolen er meget eftertragtet at søge hen på for børn i store dele af Humlebæk. Netop det, at skolen er meget søgt, viser også, at den har et særdeles godt ry i befolkningen, og jeg er sikker på, at skolen kan bevare sit ry og sit omdømme i årene fremover.

Jeg er også af den overbevisning, at bygningerne er af en sådan arkitektonisk værdi, at man vil opleve, at denne skole aldrig vil forekomme gammeldags og utidssvarende i den tid, vi vil kunne se fremover.

Jeg vil ønske Langebjergskolen hjerteligt tillykke med fødselsdagen og god vind fremover.

Sv. Erik Christiansen

Med sporten i huset

Efter Langebjerghallen blev taget i brug er der kommet en helt ny brugergruppe til skolen - sporten. I sine første 9 år lånte skolen lokaler på Baunebjergskolen; men nu er det slut. Som forælder og aktiv sportsmand har Karsten Bernstein fulgt udviklingen.

Skolen og idrætten

Skolen og idrætten har nogle fælles interesser. Der er plads til alle, og det er levende mennesker, vi arbejder sammen om og med - blot på forskellige tidspunkter af døgnet.

På en 10 års fødselsdag er det naturligt at feste, ikke mindst fordi en børnefødselsdag i den alder er en begivenhed, hvor bevidstheden og identiteten er udviklet.

Fremsynetheden

Langebjergskolen blev kropsmæssigt formet i slutningen af 70'erne af et fremsynet byggeudvalg, hvor såvel lærer-, forældre- som bruger- og foreningsinteresser blev tilgodeset, afstemt med den kommunale husholdnings økonomiske formåen.

Da vi befandt os midt i den anden store oliekrise i 70'erne, blev skolen endvidere forsynet med jordvarmeanlæg, som trods børnesygdomme hen ad vejen er blevet raskmeldt.

Langebjerghallen

Bebyggelsesprogrammet omfattede også en idrætshal, som af økonomiske årsager først blev skabt kort før de øvrige kropsdeles 9 års fødselsdag.

Indholdet i barnet er foreløbigt blevet et engageret væsen, som udnyttes fra tidlig morgen til sen aften, og især idrætshallen og den flotte kantine er blevet væresteder, som børn, unge og voksne sætter stor pris på.

Et stort ansvar

Der ligger et stort ansvar på såvel lærerstaben som foreningernes instruktører omkring den løbende udvikling af undervisnings- og aktivitetsindholdet; men også den fysiske udvikling af børn og unge giver forpligtigelser.

Fra starten har skolen prioriteret de kreative og musike områder, og det er først det sidste års tid lykkedes at give idrætsområdet et løft.

Skolen har fra starten været god til at organisere fælles tiltag, og medinddrage forældrekredsen. Må det være vores ønske, at denne udvikling forstærkes i de kommende år, særligt på de kreative områder.

De fælles udfordringer

Udfordringen til vores foreninger og skolens idrætslærere består i at få skabt et reelt samarbejde omkring indhold og resultatfokusering. Især på holdidrættens områder hvor der i de kommende år vil være behov for en aktivitetsudvikling.

Der skal være plads til alle i idrætslegen, og vort fælles barn får de varmeste ønsker for fremtiden.

Karsten Bernstein
formand for
Humlebæk forenede Sportsklubber

Kære Langebjergskole....

Sådan begynder brevet fra formanden for skoleudvalget, Thomas Lykke Pedersen, der på 5. år er byrådets repræsentant i Langebjergskolens skoleråd.

Som nær ven og lokalpolitiker har jeg igennem en stor del af din levetid fulgt dig i tykt og tyndt - vi har arbejdet godt sammen - ikke altid været enige. Mangé spændende diskussioner er det blevet til, og ikke mindst mange gode resultater, som vi i dag kan være stolte over at se tilbage på.

Når du i dag fylder rundt år, er der et par gode råd og personlige betragtninger, jeg gerne vil have, du tager med dig ind i dit næste tiår. I den tid jeg har kendt dig, har du :

Råbt op - men aldrig været urimelig
Sat spørgsmålstegn - men altid været konstruktiv
Kritiseret - men altid været saglig

Den linie skal du selvfølgelig fortsætte med uformindsket styrke. Hvad angår dine fysiske rammer har du levet en noget omtumlet tilværelse, konstateres må det dog, at du i dag huser kommunens flotteste og mest moderne idrætshal. Den er ved at finde sin naturlige plads og skal selvfølgelig benyttes, så borgerne kan få 100% gavn af den - og her især lokalområdets beboere.

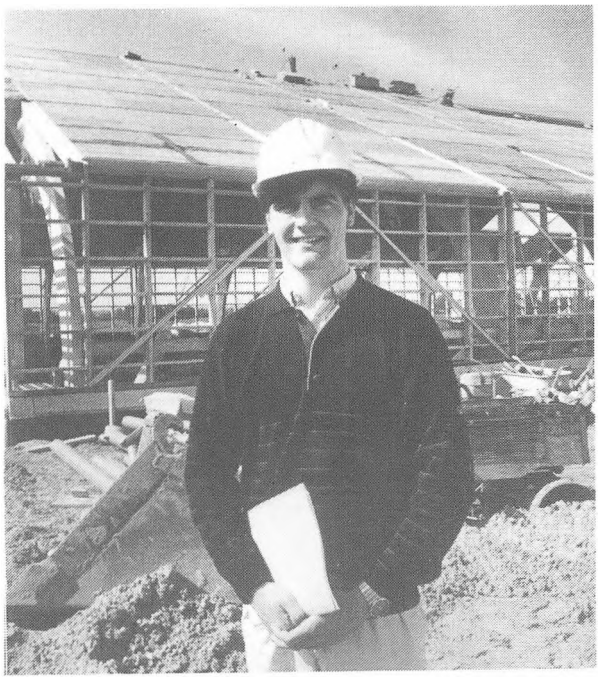

I Grundtvigs fædreland har folkeskolen sin største og mest naturlige opgave i at skabe en logisk sammenhæng mellem oplysning og demokrati.

Vi skal i folkeskolen opdrage eleverne til myndige og demokratiske samfundsborgere, der ikke bøjer nakken for eksperter, men hele tiden bevarer tilliden til egen dømmekraft. Forskellighed, lokalt særpræg og ressourceknaphed vil i fremtiden komme til at spille en langt større rolle end førhen. Dette stiller store krav til din opfindsomhed såvel som til dine pædagogiske og organisatoriske evner. Her er du godt klædt på, med en dynamisk og fremsynet lærerstab samt en moderne ledelse har du intet at frygte for fremtiden - tværtimod.

Spændingsfeltet for fremtidens skole bliver de internationale påvirkninger fra de andre EF-lande og så den rivende teknologiske udvikling. Vigtigt er det derfor, at du ikke har nok i dig selv, men hele tiden har døren åben så impulser udefra kan slippe ind, det gælder både på det lokale plan, men så sandelig også på det internationale plan.

Dit etos, Langebjergskole, er grundlæggende, at du tør gå dine egne veje, og på den måde har du nu i 10 år sikret dine elever kvalitet i skoledagen og en tidsvarende undervisning. Dette skal du bare fortsætte med i de næste 10 år....

De bedste lykønskninger på dagen....

Thomas Lykke Pedersen
Formand for skoleudvalget og
medlem af skolerådet ved Langebjergskolen

Skolen og industrien

På den modsatte side af Kongevejen er et større byggeri i disse dage ved at tage form. Det er Coloplast, hvis personalechef, Bente Laursen (se foto på side 10), sender følgende hilsen til fødselaren:

En nabo banker på

Som tilflyttende virksomhed til Fredensborg-Humlebæk kommune og med et kommende tæt naboskab til Langebjergskolen er vi glade for, at skolen gennem sit jubilæumsskrift giver os mulighed for at præsentere os over for skolevæsen, forældre og elever.

For en højere livskvalitet

Coloplast blev stiftet i 1957 på baggrund af et samarbejde mellem hjemmesygeplejerske Elise Sørensen og selskabets stifter, civilingeniør Aage Louis-Hansen, om udviklingen af verdens første colostomipose i plast.

Udviklingen af colostomiposen var på daværende tidspunkt revolutionerende for stomister over hele verden og produktets fremkomst har betydet, at de mennesker, som gennem et operativt indgreb har fået ført tarmen ud gennem siden, har fået et hjælpemiddel, der kan forbedre deres livsvilkår væsentligt.

Gennem Coloplasts 33-årige historie har vi løbende udviklet hjælpemidler til colostomister samt andre patientgrupper, der lider af et skjult handicap. Når vi således i 1991 slår dørene op til vor nye fabrik og hovedsæde i Humlebæk, er det en konsekvens af virksomhedens ekspansive vækst og store afsætning på eksportmarkederne, hvor mere end 96% af produktionen afsættes.

Det er Coloplasts opgave at udvikle, producere og markedsføre produkter, som giver højere livskvalitet for mennesker, der er fysisk hæmmet. For at leve op til så ambitiøs en mission er det helt afgørende, at de medarbejdere, som tilslutter sig virksomheden, er veluddannede. Det gælder, hvad enten vore medarbejdere arbejder i produktionen eller andre steder i organisationen.

Uddannelse er vejen

Det kan være svært at være "veluddannet", hvis man kommer lige fra skolen eller fra andet fabriksarbejde, men det råder Coloplast selv bod på. Vi har nemlig iværksat et varieret uddannelsesprogram, som alle vore produktionsmedarbejdere skal gennemgå. I den forbindelse har vi etableret et samarbejde med områdets tekniske skoler og AMU-centre. Samtidig er vor produktion uddannelsessted for lærlinge og praktikanter indenfor flere forskellige fagområder. Vi har brug for mange dygtige produktionsmedarbejdere, som har evne og lyst til at sætte sig ind i ny teknologi og nye samarbejdsformer.

Vi har også brug for mange dygtige administrative og tekniske medarbejdere, og derfor har vi også tæt kontakt til store dele af det akademiske uddannelsessystem. Vi er således praktiksted for studerende ved de videregående uddannelser, såsom plastingeniører og eksportingeniører. Som en stor dansk virksomhed føler vi os bestemt forpligtiget til sådanne aktiviteter, og samtidig drager vi stor nytte af de studerendes friske pust i vores dagligdag.

Samarbejde mellem erhverv og skole

For en virksomhed er det vigtigt, at medarbejderne ikke blot er veluddannede; men også at de er motiverede. Og det er vores erfaring, at motivationen er til stede, når de unge har haft mulighed for at træffe det rigtige erhvervsvalg. Her er samarbejdet mellem erhverv og skole et vigtigt bidrag til at give de unge et kvalificeret grundlag at vælge ud fra.

Orienteringen om erhvervslivet og evt. efterfølgende praktikophold i forskellige virksomheder bør indgå som et naturligt led i skolernes læseplaner og dermed i elevernes hverdag. På denne måde bliver uddannelsesvalget en del lettere for de unge. Og virksomhederne får samtidig nogle medarbejdere, som kender lidt til erhvervslivets vilkår og muligheder.

Folkeskolen og gymnasierne har derfor også Coloplasts bevågenhed og vore 3 danske fabrikker har et godt samarbejde med det lokale skolevæsen.

Det er vort ønske, at også skolevæsenet i Fredensborg-Humlebæk kommune vil indgå i et kommende samarbejde til gensidigt udbytte for lærere, elever og Coloplast.

Vi ønsker Langebjergskolen til lykke med 10 års jubilæet og ser frem til et godt naboskab.

Bente Laursen

Coloplast

Verdensmester i fester

Adskillige er de artikler og fotos vi i årenes løb har set fra Ole Sejer Jørgensen side. Som redaktør af Danmarks Lærerforenings kredsblad og af 'VORES SKOLE' har Ole Sejer Jørgensen fulgt skolevæsenet tæt. Et særligt forhold har han dog til Langebjergskolen, her er han forælder.

Klassemesterskaber

Verdensmester i fødselsdagsfester har Langebjergskolen altid været. Gennem samtlige 10 år :

"Og ved du så hva' far, så skal vi osse ....."
beretter det forventningsfulde afkom, mens 10 års fødselsdage med skæg og ballade, glade børn, vennesælt smilende forældre, bugnende kageborde, der får de sønderjyske ditto til at se ud som fladtrykte kokosmakroner, og jazz-musik med fadøl passerer revy på faderens indre skærm.

I år må det blive det helt store.

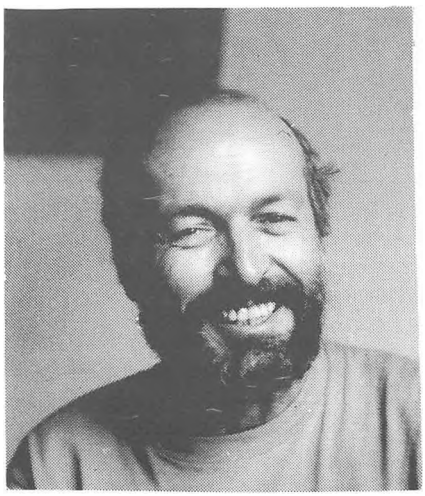

Og så er fødselsdagsfesten endda kun een af de mange gode traditioner, Langebjergskolen har fået etableret i sit korte liv :
Morgenmad på skakbrættet, rend-og-hop-dagen, skovturen for blot at nævne et par stykker. Ingen skole kan leve uden traditioner. På Langebjergskolen er de kommet op at stå på rekordtid.

Men det var også et stærkt hold, der dengang i 1980 indtog skolen med Ole Bergmann og vajende faner i spidsen. Nu er de væk - pionererne - ligesom William, som har pumpet mine børns cykeldæk et utal af gange. Der var altid hjælp at hente. Formodentlig er William også guld værd for kommunen i sin nye stilling, hvor han fører tilsyn med de kommunale ejendomme.

Men nye talentfulde spillere er kommet på banen under anførsel af den energiske frontløber Poul Blindum. Han kan stå selv for de groveste tacklinger og har flair for spillet.

Gør din pligt - kræv din ret

Jo, jeg kender såmænd Langebjerg-lærerne udmærket - også fordi jeg i 10 år har fået lov at redigere blad for Danmarks Lærerforenings kreds 36. På generalforsamlingerne løber Langebjerg-lærerne også stærkt, når de mener, at lærerne som faggruppe bliver urimeligt behandlet. Og det er fornuftigt. For det første kan ingen være interesseret i at behandle lærerne så ringe, at jobbet ender som et rent kvindeerhverv. For det andet må tingene hænge sammen, som en gammel B&W-fællestillidsmand engang sagde det med brask og bram :
"Gør din pligt, kræv din ret ... og mød til tiden."
B&W lever fortsat i bedste velgående.

De har noget at have kritikken i, Langebjerg-lærerne, ikke mindst fordi de er usædvanlig kreative. I følge skolens spændende undersøgelse af forældreholdninger ved forældrene det bare ikke, og det er trist. Måske skulle man udvide sidetallet, så de udmærkede og flittigt læste gule meddelelsessedler blev et egentligt skoleblad.

Et flot initiativ den forældreundersøgelse. Det viser, at skolen tager forældrene alvorligt og seriøst.

Krop skal der til

Seriøst har skolen også behandlet begge mine børn, selvom det for sønnens vedkommende ikke udelukkende har været en dans på roser. Mest ondt gjorde det dog, da politikerne besluttede, at han skulle afslutte sin skolegang i 10. klasse på Baunebjergskolen.

For yndig ser hun ud den 10-årige på Langebjergets top. Hvad må hun ikke drive det til som teenager og senere som moden kvinde. Et godt udseende er ikke at foragte, når man skal begå sig - i en skolestrukturdebat.

Langebjergskolen længe leve : 10 - 20 - 30 ....

Ole Sejer Jørgensen

Langebjergskolen - år 2000

Dette indlæg fra skolens inspektør, Poul Blindum, tænkes holdt i år 2000 ved skolens 20-års fødselsdag.

Som bekendt er det svært at spå om fremtiden. Det er endnu sværere at erindre sig den. Og mon ikke det er umuligt at forske i den, selvom der er nogle fremtidsmagere, der forsøger.

Derimod har det altid været bekvemt at kigge i bakspejlet og vurdere det svundne.

Her i årtusindskiftet,hvor Langebjergskolens engagerede personale, forældre og elever er ved at forberede skolens 20 års jubilæum, er det nemt at tage pulsen på udviklingerne - gode som dårlige - i 90'ernes Langebjergskole.

Ansvar og udvikling

Forudsætningen for 90'ernes skole - de sene 80-'ere var en god periode for Langebjergskolen.

Fredensborg-Humlebæk kommune havde på mange måder været en foregangskommune på skoleområdet. Det gjaldt f.eks. inden for skolens styrelse, hvor især forældrene fik større og mere direkte indflydelse på skolens udvikling - altså hvis de ville påtage sig ansvaret - og det ville de på Langebjergskolen i samarbejde med lærere, elever og ledelse. Den større frihed for den enkelte skole betød, at mange udviklingsarbejder blev sat i gang på Langebjergskolen. Både med støtte fra det officielle Udviklingsråd, men så sandelig også gennem egne initiativer, omprioriteringer og omfordelinger af tildelte timer og budgetter.

De sidste udviklingsarbejder var måske de vigtigste og mest banebrydende, fordi de blev gennemført uden ekstra tildeling af økonomiske resurser.

Timetallet i dansk blev forhøjet på alle klassetrin. Det blev skolens bedste "beredskab over for udfordringerne i det indre marked". Og det skete år før skoleudvalget blev optaget af dette "indre marked", som nu er en selvfølgelighed her i år 2000.

Forudsætningen for at kunne indgå i et internationalt samarbejde - som bliver stadig mere nødvendigt - er selvfølgelig at kunne beherske sit eget sprog - mundtligt som skriftligt - og kunne forstå sin egen kultur og historie. Det er selve grundlaget for at forstå andre kulturer.

Langebjergskolen var også blandt de første 20 skoler i Danmark, der indførte engelsk som første fremmedsprog allerede fra 4. klasse. Og fortsatte med det efter den statslige støtte fra Udviklingsrådet forsvandt. I parentes skal det selvfølgelig bemærkes på dette sted - som alle jo ved - at Langebjergskolen allerede fra 1994 gennemførte obligatorisk engelskundervisning fra 3. klasse. Dette kunne kun lade sig gøre på grund af det høje dansktimetal i indskolingsårene.

Også inden for - dengang - nye fagområder som informatik og mediekundskab var Langebjergskolen langt fremme gennem ihærdige udviklingsarbejder.

Alt dette og meget andet var et resultat af den decentralisering af kompetence og ansvar, som denne kommune var blandt de første til at gennemføre på skoleområdet.

I samme ånd skrev daværende borgmester Hækkerup i "VORES SKOLE" (nr. 1, februar 1988): ..."Vi fik i 1988 og 89 udviklet principperne for beregning af de rammer, inden for hvilke skolerådene kunne give hver skole sit særpræg og fremme initiativ og kreativitet."

En plan, planen, flere planer, alle ....

Næste side i samme blad. Overskrift *"Lad os få en plan. Det dalende elevtal i Humlebæk giver problemer med fordelingen af børn på skolerne."* Og allerede her brød nogle af forudsætningerne for decentraliseringen sammen.

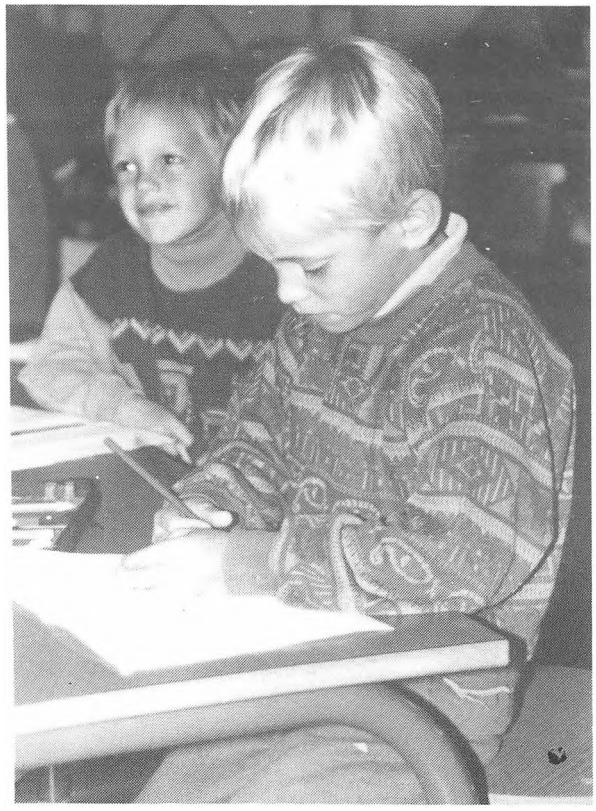

Det er korrekt, at der var dalende elevtal i Humlebæk-området. Og at det var et midlertidigt fæ-

nomen. Det vidste man godt i 90, hvor fødselstallet var steget med 3-4% hvert år siden 83, og hvor prognoserne sagde, at dette ville fortsætte.

Derfor var der ventelister i daginstitutionerne, og der blev således indført taxameterordninger for at få plads til alle børnene i 1991.

Alt dette er velkendt. Men det værste ved hele udviklingen i begyndelsen af 90'erne var, at der ikke var politisk accept af konsekvenserne af den decentralisering, som politikerne selv havde indført.

Bl.a. havde man ladet forældrene få det indtryk, at der var delvist frit skolevalg.

Derfor fik man store problemer med "fordelingen af børn på skolerne i Humlebæk."

Og desværre var der derfor mange : lærerne (deres fagforening), skolelederne og skolerådsforældrene, der anråbte de højere magter om de 3 P'er :

PLANER (hvis skolens situation blev lidt presset og frustreret anmodedes politikerne om en **overordnet** plan)
PENGE (øgede resurser til forbedring af undervisningen)
POLITIKERE (som ansås for de fremmeste ledere af skolevæsenet).

Naturligvis havde byrådet - dengang som nu - den overordnede kompetence for resursetildelingen, strukturen og rammerne for det samlede skolevæsen.

Men det måtte være den enkelte skoles eget ansvar at skabe visioner, foretage satsninger på kort og langt sigt og forsøge sig med nye praktisk-anvendelige initiativer, af såvel pædagogisk som økonomisk tilsnit. Dette måtte være det altafgørende, hvis hensigten med skolerådstanken : decentralisering, kompetencetildelingen og selvforvaltningen skulle lykkes.

Nedturen

Men allerede 2 år efter at Hækkerup havde appelleret til et kvalificeret med- og modspil om en retfærdig og fælles resursestyring, blev det skoledirektørens lod at skulle fremstille en generalplan for neddrosling af skolevæsenet :

Generalplanen (eller legoplanerne - efter legoklodserne på planens forside) havde til hovedformål hurtigst muligt at realisere nyeste varemærke : en gennemsnitlig klassekvotient på 20 elever i hver klasse. Og det kan vanskeligt lade sig gøre i den 2-sporede skolestruktur, der hidtil havde været skolevæsenets kendetegn.

Ved enkle håndgreb, ved at lægge nogle klodser sammen, nedlægge andre store klodser, eller ved at bundte mange elever i samme klods var det nemt - sådan matematisk - at opnå en gennemsnitlig klassekvotient på 20 elever. Over en årrække kunne man så nedlægge en del lærerstillinger og overføre resurser til andre betrængte områder.

Jeg husker, at skoledirektøren meget sarkastisk, men meget rammende sagde, at de daværende politikere troede, at skolevæsenet var "en fugl ... en guldfugl."

Naturligvis betød faldende elevtal faldende resursetildeling. Sådan havde det været i årevis - i hvert fald i de fem første år af skolerådenes levetid.

Men legoplanerne havde et helt andet sigte : nemlig en kvalitetssænkning i skolevæsenet og en større vægt på centraldirigering end på selvforvaltning.

Selvfølgelig blev et eller andet mix af de 4 legoplaner gennemført. Om det var tilnærmelsen til det japanske skolemarked (med 28 elever i 1. klasserne), tilnærmelsen til centralskolerne med de omliggende stråtækte i 50'ernes Vendsyssel eller den såkaldte "revolutionsmodel", der slog mest igennem i den endelige vedtagelse, kan jeg ikke huske.

Men det står stærkt i erindringen, at de fleste politikere den gang alene var optaget af at tælle alt, hvad der kunne tælles og glemte alt, hvad der tæller.

Det skal sammenholdes med, at skoledebatten i Danmark i begyndelsen af 90'erne var præget af,hvordan man kunne højne kvaliteten i uddannselsessystemet med uændrede resurser pr. elev/studerende. Ved at gå nye veje, gennemføre nyorienteringer og afvikle forældede og bureaukratiske konstruktioner. Det kom der faktisk megen nytænkning og kvalitet ud af.

KVALITET

- fordybelse, kærlighed, ærlighed, ydmyghed og kritisk holdning
- formulering af problemer, og gennem spørgsmål finde svar
- udvikling af stædighed og udholdenhed

Kim Naver, væver

Manglende kvalitet

Som omtalt var det ikke kvalitet, der prægede strukturdebatten i Fredensborg-Humlebæk kommune i begyndelsen af 90'erne.

Gennem nedskæringer og nedprioriteringer i form af klassesammenlægninger, færre undervisningstimer til eleverne og uhyrligt høje klassekvotienter i indskolingsårene blev den optimisme som pædagogisk set havde været et særkende for Fredensborg-Humlebæk afløst af pessimisme.

Kommunen havde allerede i sommeren 90 bebudet, at legoplanerne kunne betyde fyringer.

Det var heller ikke kvalitetshensyn, der kom ti at bestemme. hvem der skulle fyres.

Bystyret og lærernes fagforening var hurtigt enige om, at det var de sidstansatte og oftest unge, engagerede lærere, der først skulle ud i arbejdsløshedskøen.
Det mente skoleudvalget fordi de kunne tælle, og det var det billigste.
Og det mente lærerforeningen, fordi det her drejede sig om kronjuvelerne (sifu-princippet)

Heller ikke her blev der tale om kvalitetsbetragtninger.

For Langebjergskolen betød det, at vi allerede sommeren 91 måtte sige farvel til nogle spirende lærertalenter. Sådan var det også i 92 og 93.

Det betød mange lærerskift og diskontinuitet i de enkelte klassers undervisning og udvikling.

Gryende optimisme fra midt i 90'erne

På Langebjergskolen havde man i lang tid været bevidste om, at pædagogikken stort set var identisk med den enkelte lærergruppes indsats.

Og selv om der var mange udskiftninger i lærergrupperne på grund af de omtalte fyringer, blev Langebjergskolen stædigt ved med at organisere undervisningen og klassernes arbejde tværfagligt og i lærerteams. Den privatpraktiserende lærer havde længe været passe på Langebjergskolen. Men naturligvis blev der overflyttet mange gode lærere til skolen indtil midten a 90'erne : Lærere, der nemt gled ind i de eksisterende teams, fordi de f.eks. også syntes, at alle børns udvikling var lige vigtig, at det var vigtigt at gribe ind, hvis et eller andet gik skævt for et barn, og at det var vigtigt at give klassens elever og forældre indflydelse.

Derfor var der stadig god søgning af elever til Langebjergskolen. Med den igangsatte boligudbygning i midten af 90'erne opstod der så stort et pres på skolen, at de sidste 4 klasseværelser nødvendigvis måtte bygges færdig til ibrugtagning i 96.

Ved en snedig rokade af faglokaler havde skolen fået naturfagslokaler i 91 og sløjdlokaler i 92.

Her i årtusindskiftet glæder alle sig over, at Langebjergskolen gennem alle 20 år forsøgte at fremme elevernes :

- udviklingstrang
- åbenhed og kreativitet
- selvhjulpenhed og selvstændighed
- styrke og modstandskraft
- solidaritet og kærlighed

Det er brede grundlæggende faglige kundskaber og værdier der tæller.
På den måde var der intet nyt under skolen.

Poul Blindum

En utrolig god klasse

Dette læserbrev er lånt fra "VORES SKOLE" juni 1990 .

I disse tider med så megen klagen over folkeskolen synes jeg lige, at jeg vil fremhæve vores klasse.

Vi har positive og glade børn samt gode, kreative og initiativrige lærere. Børnene er glade for at gå i skole, de lærer noget, og de har det socialt godt med hinanden. De kommer meget sammen efter skoletid, og adskillige sover tit hos hinanden.

Fra forældrenes side er der også altid stor opbakning ved forældremøder og diverse arrangementer. Ved et arrangement for et stykke tid siden havde eleverne lavet mad til fællesspisning, og bagefter opførte de en speciel opsætning af Fyrtøjet med Peter LAng som instruktør. De havde selv lavet kostumer og kulisser. Til dette arrangement var vi ca. 85 personer til stede, og vi havde en særdeles god og sjov aften.

Dette er bare et af de mange gode og dejlige fællesarrangementer, vi har været med til, og flere andre kunne nævnes.

Palle Jørgensen
Forælder i 6.B (nu 7.B) Langebjergskolen

SKOLEFORVALTNINGEN

Kære Langebjergskole!

Det er svært at forstå, at du allerede har eksisteret i 10 år. Du er ganske vist stadigvæk "den nye skole", men du har nået at opleve meget siden 1980.
Jeg har jo kendt dig endnu længere end 10 år, fordi jeg var med i det skolebyggeudvalg, der i flere år forud arbejde med projektet til den 3. skole i Humlebæk. Vi var klare over, at politikerne var indstillet på, at skolen skulle udformes utraditionelt ligesom Endrupskolen, fordi de fleste syntes, at 2 "landmejerier" måtte være nok for kommunen. (Det var den respektløse betegnelse, man brugte for den model, der var brugt til Asminderød skole og Baunebjergskolen.)
Jeg var altså med til at vælge dit udseende og din placering i terrænet, og jo større, du er vokset dig, jo mere synes jeg, at vi valgte rigtigt. Bygningerne, der kravler op og ned over "bjerget", tager sig fantastisk spændende ud, og "gaden" er i sig selv et helt unikt miljø. Man får en tydelig fornemmelse af Langebjerget, når man arbejder på skolen: der er frit udsyn og frisk luft!
Den første "pioner-tid" var selvfølgelig spændende. Skolen startede sin tilværelse i den gamle mælkebod på Baunebjerg. Dér sad Annelise Wassard, sekretæren, William Josephsen, pedellen og jeg på meget lidt plads. Vi lærte til gengæld hurtigt hinanden at kende under de forhold!
I løbet af sommerferien rendte William og jeg mere og mere ude på byggepladsen for at se, hvordan det skred frem. Hen mod slutningen af ferien sov vi ligefrem på skolen i nogle nætter, fordi der allerede var kommet en del inventar, men ingen låse...
Normalt starter en skole "nedefra": - med et antal klasser i den yngste ende af skolealderen - og så vokser den sig gradvist større. Vi fik lov til at gøre det anderledes. Vi havde den idé, at skolen hurtigere kom i gang og hurtigere fik sit eget liv, hvis aldersspredningen var større. Derfor flyttede vi ud fra Baunebjerg med nogle af de yngste klassetrin **og** med nogle klassetrin i den ældste ende. Det betød, at vi også fik et mere alsidigt sammensat lærerkollegium, vi fik med det samme et elevråd, der kunne arbejde, vi fik også et fysiklokale, men havde problemer, fordi vi ikke havde alle de andre faglokaler, som f.eks. en gymnastiksal. Det er dejligt, at den side af sagen nåede at komme i orden til din fødselsdag!
Det viste sig jo, at vi havde fået en dejlig skole i dig. Beliggenheden gjorde "noget" ved os. Der var lærkesang over markerne mod syd, og fra pladsen ved flagstangen kunne vi overskue hele den nye del af Humlebæk fra vores knold. Fra balkonen i biblioteket kunne vi udpege Ven og den skånske kyst bagved for vore gæster. Til jul kom julemanden (William) trampende over snedriverne efter at have parkeret Rudolf ude bagved S14. Børnene kunne bagefter få udpeget kanesporene!
Og så alle de spændende og dejlige mennesker, der befolkede dig, og som stadig strømmer til. Heldigvis har entusiasmen holdt sig blandt de ansatte, og mange af dem, der startede hos dig, er der stadig. Du har gjort dig bemærket mange gange i løbet af de 10 år; det bedste ved det hele er, at du er blevet en meget vigtig del af dit lokale samfund. Du er simpelthen en af kvaliteterne i det område omkring Langebjergvej, der i disse år får så mange nye beboere. Forhåbentlig har - eller får - de rigtig mange børn, som kan få glæde af dig. Og lære hos dig. Det er dog trods alt det allervigtigste en skole kan udrette.

De kærligste hilsner fra din barndomsven

Ole Bergmann

